

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe nerespectarea de către Consiliu a jurisprudenței Curții stabilite în Hotărârea din 19 noiembrie 2019, A. K. și alții (Independența Camerei Disciplinare a Curții Supreme a Poloniei) (C-585/18, C-624/18 și C-625/18, EU:C:2019:982), în Hotărârea din 15 iulie 2021, Comisia/Polonia (Regimul disciplinar aplicabil judecătorilor) (C-791/19, EU:C:2021:596), în Ordonanța din 8 aprilie 2020, Comisia/Polonia (C-791/19 R, EU:C:2020:277) și în Ordonanța vicepreședintelui Curții din 14 iulie 2021, Comisia/Polonia (C-204/21 R, EU:C:2021:593), precum și pe încălcarea articolelor 2 și 13 alineatul (2) TUE.

Reclamanta mai susține în cadrul acestui motiv că Consiliul și-a depășit competența în măsura în care a intenționat să stabilească modul în care Polonia ar trebui să respecte jurisprudența Curții referitoare la Camera Disciplinară a Curții Supreme a Poloniei (denumită în continuare „Camera Disciplinară”).

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Consiliu a articolelor 2 și 19 alineatul (1) TUE, precum și a articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), astfel cum au fost interpretate în mod oficial de Curte.

În susținerea acestui motiv, reclamanta arată că etapele pe care se întemeiază decizia atacată încalcă articolele 2 și 19 alineatul (1) TUE, precum și articolul 47 din cartă, întrucât:

- conferă efecte juridice deciziilor Camerei Disciplinare în loc să le considere nule;
- impune sarcini procedurale suplimentare, incertitudine și întârzieri judecătorilor afectați de deciziile nelegale ale Camerei Disciplinare, obligând judecătorii în cauză să deschidă o nouă procedură în fața unei camere nou constituite a Curții Supreme pentru a-și reabilita numele; și
- nici măcar nu prevede că judecătorii în discuție sunt, cel puțin temporar reintegrați, în așteptarea rezultatului unei eventuale proceduri de reexaminare.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că etapele F1G, F2G și F3G prevăzute în decizia atacată sunt insuficiente pentru a restabili o protecție jurisdicțională efectivă în Polonia, ceea ce constituie o condiție prealabilă funcționării unui sistem de control intern. Reclamanta susține că decizia atacată încalcă, prin urmare, articolul 20 alineatul (5) litera (e) și articolul 22 din Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență (JO 2021, L 57, p. 17), precum și articolul 325 TFUE, care impun controale interne efective și eficiente.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Consiliul a săvârșit o eroare de drept și/sau erori vădite de apreciere în aplicarea articolului 19 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2021/241, întrucât a aprobat etapele care trebuie „să constituie măsuri adecvate” pentru prevenirea, depistarea și corectarea corupției în Polonia.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că Consiliul nu a motivat suficient decizia atacată, încălcând astfel articolul 296 TFUE, articolul 41 din cartă și principiile dreptului Uniunii.

Acțiune introdusă la 28 august 2022 – *Rechtens voor Rechtens/Consiliul*

(Cauza T-533/22)

(2022/C 418/56)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Stichting Rechtens voor Rechtens (Haga, Țările de Jos) (reprezentanți: C. Zatschler, senior counsel, E. Egan McGrath, barrister-at-law, A. Bateman și M. Delargy, solicitors)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare a Consiliului din 17 iunie 2022 privind aprobarea evaluării planului de redresare și reziliență al Poloniei; și
- obligarea Consiliului la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe nerespectarea de către Consiliu a jurisprudenței Curții stabilite în Hotărârea din 19 noiembrie 2019, *A. K. și alții (Independența Camerei Disciplinare a Curții Supreme a Poloniei)* (C-585/18, C-624/18 și C-625/18, EU:C:2019:982), în Hotărârea din 15 iulie 2021, *Comisia/Polonia (Regimul disciplinar aplicabil judecătorilor)* (C-791/19, EU:C:2021:596), în Ordonanța din 8 aprilie 2020, *Comisia/Polonia* (C-791/19 R, EU:C:2020:277) și în Ordonanța vicepreședintelui Curții din 14 iulie 2021, *Comisia/Polonia* (C-204/21 R, EU:C:2021:593), precum și pe încălcarea articolelor 2 și 13 alineatul (2) TUE.

Reclamanta mai susține în cadrul acestui motiv că Consiliul și-a depășit competența în măsura în care a intenționat să stabilească modul în care Polonia ar trebui să respecte jurisprudența Curții referitoare la Camera Disciplinară a Curții Supreme a Poloniei (denumită în continuare „Camera Disciplinară”).

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Consiliu a articolelor 2 și 19 alineatul (1) TUE, precum și a articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), astfel cum au fost interpretate în mod oficial de Curte.

În susținerea acestui motiv, reclamanta arată că etapele pe care se întemeiază decizia atacată încalcă articolele 2 și 19 alineatul (1) TUE, precum și articolul 47 din cartă, întrucât:

- conferă efecte juridice deciziilor Camerei Disciplinare în loc să le considere nule;
 - impune sarcini procedurale suplimentare, incertitudine și întârzieri judecătorilor afectați de deciziile nelegale ale Camerei Disciplinare, obligând judecătorii în cauză să deschidă o nouă procedură în fața unei camere nou constituite a Curții Supreme pentru a-și reabilita numele; și
 - nici măcar nu prevede că judecătorii în discuție sunt, cel puțin temporar, reintegrați, în așteptarea rezultatului unei eventuale proceduri de reexaminare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că etapele F1G, F2G și F3G prevăzute în decizia atacată sunt insuficiente pentru a restabili o protecție jurisdicțională efectivă în Polonia, ceea ce constituie o condiție prealabilă funcționării unui sistem de control intern. Reclamanta susține că decizia atacată încalcă, prin urmare, articolul 20 alineatul (5) litera (e) și articolul 22 din Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență (JO 2021, L 57, p. 17), precum și articolul 325 TFUE, care impun controale interne efective și eficiente.
 4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Consiliul a săvârșit o eroare de drept și/sau erori vădite de apreciere în aplicarea articolului 19 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2021/241, întrucât a aprobat etapele care trebuie „să constituie măsuri adecvate” pentru prevenirea, depistarea și corectarea corupției în Polonia.
 5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că Consiliul nu a motivat suficient decizia atacată, încălcând astfel articolul 296 TFUE, articolul 41 din cartă și principiile dreptului Uniunii.